

آزمایش برای تشخیص سرطان

تست خون و سایر آزمایش‌ها می‌توانند به پزشک کمک می‌کنند تا سرطان را تشخیص دهند. آگاهی درباره تست‌های تشخیصی سرطان کاربرد آنها استرس شما را کاهش خواهد داد. چنانچه شما مشکوک به ابتلا به سرطان باشید پزشک دستور انجام تست خون یا آزمایشات دیگری را مثل آنالیز ادرار یا بیوپسی (نمونه‌برداری) از ناحیه مشکوک می‌دهد. به طور کلی ممکن است آزمایشات نتوانند دقیقاً مشخص کنند که آیا شما سرطان دارید یا خیر، ولی به پزشک کمک می‌کنند تا بدانند در بدن شما چه اتفاق‌هایی در حال رخ دادن است. درخواست آزمایشات تشخیصی سرطان لزوماً به این معنی نیست که شما قطعاً به سرطان مبتلا هستید. بعد از انجام این تست‌ها در مورد یافته‌های پزشک با او صحبت کنید.

علت انجام

نمونه‌های جمع‌آوری شده برای تست خون، ادرار، مایعات و بافت‌ها در آزمایشگاه از نظر سرطان بررسی می‌شوند. نمونه‌ها ممکن است سلول‌های سرطانی، پروتئین‌ها و سایر موادی را نشان دهند که در نتیجه سرطان ایجاد می‌شوند. تست‌های خون و ادرار به پزشک کمک می‌کنند که متوجه شود عملکرد اعضای بدن شما چگونه است و آیا تحت تاثیر سرطان قرار گرفته‌اند یا خیر.

نمونه‌هایی از آزمایش خون و ادرار که برای تشخیص سرطان استفاده می‌شوند، به شرح زیر است:

شمارش کامل سلول‌های خونی یا CBC: این آزمایش خون رایج، تعداد انواع مختلف سلول‌های خون موجود را در نمونه خون شما اندازه‌گیری می‌کند. اگر مقدار سلول‌های موجود خیلی زیاد یا خیلی کم یا غیرعادی باشد، ممکن است سرطان خون و دیگر انواع سرطان مطرح شوند.

سیتولوژی ادرار (سلول‌شناسی ادرار): این آزمایش با استفاده از بررسی نمونه ادرار در زیر میکروسکوپ، سلول‌های سرطانی را نشان می‌دهد که ممکن است مربوط به مثانه، کلیه یا حالب باشند.

آزمایش نشانگر تومور (تومور مارکرها): نشانگرهای تومور مواد شیمیایی هستند که توسط سلول‌های تومور ساخته شده و در خون ظاهر می‌شوند البته باید توجه کرد که این نشانگرها می‌توانند توسط سلول‌های عادی بدن نیز تولید شوند و در موارد غیرسرطانی نیز افزایش یابند.

نمونه‌هایی از نشانگرهای تومور عبارتند از: آنتی‌ژن مخصوص پروستات (PSA) برای سرطان پروستات، آنتی‌ژن (CA 125) برای سرطان تخمدان و ...، کلسی‌تونین برای سرطان تیروئید، نوع مدولاری، آلفا فیتو پروتئین (AFP) برای سرطان کبد و ...، گنادوتروپین جفتی انسان (HCG) برای برخی انواع سرطان بیضه و تخمدان.

نتایج

نتیجه آزمایش باید به دقت بررسی شود زیرا عوامل مختلف می‌توانند روی نتایج آزمایش اثر بگذارند، مثل تغییراتی که در بدن اتفاق می‌افتد یا خوراکی‌ها و داروهایی که مصرف می‌شوند.

همچنین فراموش نکنید که گاهی اوقات شرایطی غیر از سرطان هم می‌تواند باعث غیرطبیعی بودن نتایج شود، پزشک نتایج آزمایش را با مقادیر استاندارد یا با آزمایشات قبلی مقایسه نموده و آن را با شرایط بالینی شما تطبیق می‌دهد.

مراحل بعدی

با اینکه تست خون و ادرار و ... می‌تواند پزشک را برای تشخیص راهنمایی کند، سایر اقدامات کلینیکی و پاراکلینیکی نیز برای تشخیص نهایی و قطعی لازم هستند. برای اکثر موارد سرطان، بیوپسی (نمونه‌برداری از ضایعه) برای تشخیص قطعی ضروری است.

در بعضی موارد نشانگرهای تومور در مدت زمان مشخص کنترل و پیگیری می‌شوند. نشانگرهای تومور معمولاً بعد از تشخیص سرطان نیز برای ارزیابی پاسخ به درمان و نیز ارزیابی احتمال عود مفید هستند.